

Banda
sonora

Classical Barbra

Pere Estelrich

Barbra Streisand és com el riu aquell: apareix i desapareix del panorama musical i cinematogràfic com a per encant. Passam temps sense saber-ne noves i de sobte ens sorprèn amb un film d'èxit o amb un enregistrament "supervendes".

De totes maneres, l'artista americana sap treure profit de les seves inversions i fins i tot podem creure que aquest desaparèixer/sortir és fruit més d'una estratègia que no d'una necessitat.

- ¿I ara? ¿Perquè ens surts amb l'Streisand? ¿Quina mosca t'ha picat?

Quan escric aquestes línies, l'actriu i cantant americana té a la cartellera una nova pel·lícula, d'aquelles que tenen tots els ingredients per agradar al públic de masses: una mica de comèdia, una dosi d'amargor, un punt de sensibleria... tot ben remenat amb una música adequada i heus aquí un plat que farà (que fa) les delícies dels incondicionals i dels menys exigents.

De totes maneres, no és de l'Streisand actriu/productora/directora de cinema de qui vull parlar. Tampoc no ho vull fer de l'Streisand cantant d'èxits propis i estranys (pensem també que com a cantant tal vegada és més coneguda com a

intèrpret de temes d'altres compositors que dels seus). Si he agafat el teclat per dir quatre coses d'aquesta "Reina Mides" en versió femenina i segle XX és per comentar l'existència d'un disc de col·leccionista, d'aquells que no es troben fàcilment a les botigues que venen el que el públic demana perquè ho ha sentit per la ràdio.

- ¿Un disc de Barbra Streisand per a minories?

Exactament, un enregistrament que només els més addictes en saben noves. I no tots.

- ¿Quina cosa, no?

Sí, quina cosa més estranya.

- ¿Com pot ser que una artista de tant de renom tengui un enregistrament que no ha estat "best seller"?

No sé com pot ser: però és així. Barbra Streisand té en catàleg un disc molt poc difós i en el qual versiona temes d'autors clàssics.

- ¿Clàssics?

Sí, dels que habitualment apareixen en els racons dedicats a la Música Clàssica, vull dir.

- ¿Beethoven, Bach i Mozart?

Sí, Beethoven, Bach i Mozart, encara que no exactament aquests, però dins

aquesta línia. "Classical Barbra" és un enregistrament en el qual l'Streisand canta Haendel (preciosa l'ària de "Rinaldo"), Fauré (quina delícia la vocalització de la "Pavana"), Debussy o Schumann per nomenar alguns del compositors inclosos. I he de dir que ho fa de manera esplèndida.

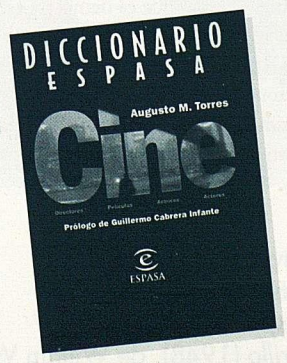
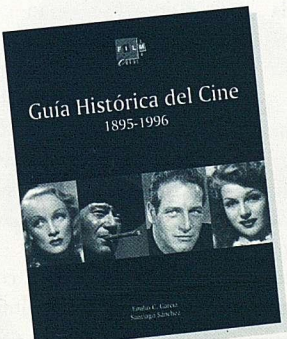
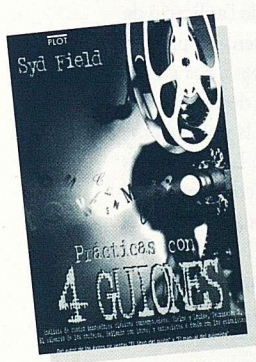
- ¿I ho fa en estil de "prima donna"?

No! Els arranjaments són del pianista i director Claus Ogerman, que ha adaptat les partitures a la veu de l'artista.

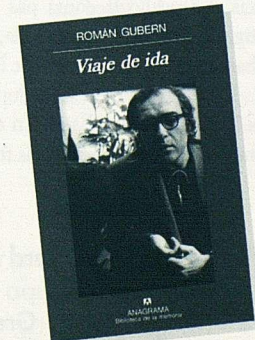
És, aquest, un disc per escoltar i assaborir. I que pot fer les delícies dels aficionats. Podria ser una manera d'entrar dins aquest món tan ample de l'òpera o del lieder alemany i francès.

- Sí, però els més puristes, els que no permeten que es surti de la ratlla, hauran posat el crit en el cel, no?

Sempre, i especialment en totes les vessants de l'Art existeixen veus ortodoxes que, amb el seu dogmatisme, deixen perdre coses interessants. Allà ells amb els seus crits, sempre han estat així i continuaran sent-ho. Des d'aquí, però, hem de repetir que, malgrat els puristes, "Classical Barbra" és un compacte que no podem deixar de recomanar. De veres que val la pena. ♦

Juny '97 Novetats Cinema

Sambat Llibres

Pge. Papa Joan XXIII, 5-E
(Geranis Centre)
Tel. 71 33 50 · Fax 72 04 44
07002 Palma de Mallorca